

Genstand for Obervejelse og derefter stiller de Vædringsforslag, han maatte finde ønskelige. Og hvad særlig angaar det Punkt, som blev fremhævet af den sidste ærede Taler med Hensyn til Spørgsmaalet om Forpligtelse til at modtage Betaling, vilde jeg ogsaa ønske, at der derom blev optaget et Forslag i Lovudkastet, som særlig gik ud paa at hjemle den paagældendes Ret til ikke at være forpligtiget til at modtage Betaling, forinden hans Fordring efter almindelige Regler er forfalden. Det er et af de Punkter, hvor jeg ganske vist mener, det var ønskeligt, at der kom en Tilføjelse til Lovforslaget, som udtrykkelig fremhævede, at man ikke vilde tage denne Konsekvens af den forandrede Forsølgelsesmaade, at nu enhver Pantthaver skulde være forpligtet til, at hans Fordring skulde anses for forfalden. Det er et Vædringsforslag, som jeg antager, der kunde være Grund til at stille; men i øvrigt har jeg for mit Vedkommende ikke egentlig funden, at der kunde være Anledning til ikke at tage Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg antager, at efter Forslagets Bestaaffenhed vil det være det naturlige, at de ærede Medlemmer, som have Sagkundskab paa dette Omraade, granske det, og hvis de derefter maatte finde, at der paa et eller andet Punkt var en eller anden Vædring, de kunne ønske, at de saa stille Vædringsforslag derom. Ganske vist, jeg vilde ogsaa ønske, at Lovforslaget var saadant, at man ikke behøvede at stille Vædringsforslag, for derigennem saa vidt som muligt at sikre dets Gennemførelse, og ganske vist tvivler jeg ikke om efter de Erfaringer, der foreligger, at dette høje Ting i den Grad er øvet i at vise Resignation paa dette Omraade, at de fornødne Forudsætninger i saa Henseende paa ingen Maade ville mangle; men det forekommer mig dog, at vi ikke gerne skulde komme til den Opsættelse, at vi maa tage alle Lovforslag, saaledes som de foreligger, fordi de ikke blive fremmet, hvis vi gøre Forandringer deri. Det forekommer mig, at paa den anden Side dog ogsaa det høje Folketing kunde have en vis Nytte af at saa en vis Øvelse i ogsaa at vise et lille Gran af samme Resignation paa enkelte Punkter, og det forekommer mig, at de Vædringsforslag, som der hidtil har været Tale om, ere saadanne, om hvilke man maa sige, at de formelt og reelt, saa vidt jeg skønner, ere vel begrundede. Det er særlig de Forslag, som den højtærede Justitsminister nævnedes. Det er ikke noget, som hører hjemme i denne Lov, som ikke er en Sportellov, og jeg kan heller ikke se, at der fra et reelt Synspunkt betragtet er Anledning til her særlig, som det blev fremhæ-

vet, at begunstige den paagældende Pantthaver, som tager det til Eiendom, i Stedet for den, der sælger det; thi det er jo i alle Tilfælde en Fordel, som i det ene Tilfælde tilkommer ham, der nægtes ham i det andet Tilfælde. Det forekommer mig derfor, at det Vædringsforslag er vel begrundet, ligesom det ogsaa er givet, mener jeg, af Hensynet til forskellige andre Punkter, hvor der i Henseende til Redaktion og deslige bør gøres Forandringer, at vi dog ikke kunne vedtage det usforandret. Men paa den anden Side bør vi se at gøre, hvad vi kunne, for at fremme det saa hurtigt som muligt, og jeg vil derfor henstille til ærede Medlemmer, at de hver for sig overveje det og stille de Vædringsforslag, de maatte finde Anledning til, og at vi saa saa hurtigt som muligt lade det gaa tilbage til det andet Ting.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg ønsker blot at bemærke, at jeg til anden Behandling vil tillade mig at stille ikke alene det ene Vædringsforslag, jeg omtalte, men ogsaa nogle andre. Men disse andre Vædringsforslag, som jeg vil stille, røre egentlig ikke ved Lovens Mening; de gaa blot ud paa paa forskellige Punkter at give bedre og tydeligere Udtryk og maafee ogsaa paa et enkelt Sted at medtage noget, som hensigtsmæssig bør være i Loven. Det er efter min Mening Smaating, og særlig teknisk-juridiske Ting, og jeg har derfor ikke nævnt dem i mit første Foredrag. Men jeg finder dog Grund til i Anledning af de fremkomne Vædringer at sige, at jeg til Sagens anden Behandling vil stille nogle andre Vædringsforslag end det, som jeg berørte, fordi jeg mener, at det er det eneste, som der knytter sig nogen Interesse til, og det eneste, som vil kunne vække nogen Betænkelse noget Steds; de andre Vædringsforslag, som jeg vil fremkomme med, vil dette efter min Mening ikke kunne komme til at gælde om. Jeg beklager saa meget som nogen, at denne Sag er kommen saa sildig til dette Ting. Det er et Sammenstød af tilfældige Omstændigheder, der have medført, at Udvalget i det andet Ting ikke har kunnet afgive Betænkning tidligere, og jeg beklager ligeledes, at man ikke endnu har kunnet trykke Rigsdagstidenden saa vidt, at man har kunnet læse, hvad der har været fremme i det andet Ting under Behandlingen af denne Sag. Smidlertid vil jeg dog tillade mig at sige, at i det mindste det, der af det af Mindretallets Medlemmer, som ytrede sig om, hvad han havde imod Loven, blev gjorde gældende, var, at det var Princippet, han var imod. Han vilde